Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

21. studenoga 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Otvoreni podatci i ponovna uporaba informacija javnog sektora – Direktiva (EU) 2019/1024 – Članak 1. – Područje primjene – Članak 2. – Pojam ‚ponovna uporaba' dokumenata – Pravo pristupa dokumentima u posjedu tijela javnog sektora"

U predmetu C-336/23,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Visoki upravni sud Republike Hrvatske, odlukom od 25. svibnja 2023., koju je Sud zaprimio 26. svibnja 2023., u postupku

HP – Hrvatska pošta d.d.

protiv

Povjerenika za informiranje,

uz sudjelovanje:

STAS d.o.o.,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias (izvjestitelj), predsjednik vijeća, I. Jarukaitis, predsjednik četvrtog vijeća, i Z. Csehi, sudac,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Povjerenika za informiranje, Z. Pičuljan, u svojstvu agenta,

– za hrvatsku vladu, G. Vidović Mesarek, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: hrvatski

– za češku vladu, J. Očková, M. Smolek i J. Vláčil, u svojstvu agenata,

– za austrijsku vladu, A. Posch i J. Schmoll, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, U. Małecka, M. Mataija i G. Meessen, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. stavka 2. i članka 2. Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podatcima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL 2019., L 172, str. 56.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva HP – Hrvatska pošta d.d. (u daljnjem tekstu: HP) i Povjerenika za informiranje (Hrvatska) u vezi sa zahtjevom za pristup informacijama podnesenom HP-u kojim se među ostalim tražila dostava ugovorâ o gradnji, privremenih situacija i zapisnika o primopredaji građevine.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 U uvodnim izjavama 9., 13., 23. i 70. Direktive 2019/1024 navodi se:

„(9) Informacije javnog sektora predstavljaju izvanredan izvor podataka koji može doprinijeti poboljšanju jedinstvenog tržišta i razvoju novih aplikacija za potrošače i pravne subjekte. Inteligentna uporaba podataka, uključujući njihovu obradu s pomoću aplikacija umjetne inteligencije, može imati transformacijski učinak na sve gospodarske sektore.

[...]

(13) Jedan je od glavnih ciljeva uspostave unutarnjeg tržišta stvaranje uvjeta koji pogoduju razvoju usluga i proizvoda [na razini Europske] [u]nije i u državama članicama. Informacije javnog sektora ili informacije koje su prikupljene, izrađene, reproducirane i proširene pri izvršavanju javne zadaće ili pružanju usluge od općeg interesa važan su primarni materijal za proizvode i usluge s digitalnim sadržajem, a s razvojem naprednih digitalnih tehnologija, kao što su umjetna inteligencija, tehnologije decentraliziranog vođenja evidencije transakcija i internet stvari, postat će još važnijim izvorom sadržaja. [...]

[...]

(23) [...] Ovom se Direktivom utvrđuje obveza država članica da omoguće ponovnu uporabu svih postojećih dokumenata, osim ako je pristup ograničen ili isključen na temelju nacionalnih pravila o pristupu dokumentima ili ako podliježe drugim iznimkama utvrđenima u ovoj Direktivi. Ova Direktiva temelji se na postojećim režimima pristupa u državama članicama

te se njome ne izmjenjuju nacionalna pravila za pristup dokumentima. Ona se ne primjenjuje u slučajevima u kojima građani ili pravn[i] subjekti mogu, u skladu s relevantnim režimom pristupa, dobiti dokument samo ako mogu dokazati poseban interes. [...] Tijela javnog sektora trebalo bi poticati da stave na raspolaganje za ponovnu uporabu sve dokumente koje posjeduju. [...]

[...]

(70) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno olakšati stvaranje informacijskih proizvoda i usluga na razini Unije koji se temelje na dokumentima javnog sektora, osigurati djelotvornu prekograničnu uporabu dokumenata javnog sektora od strane privatnih poduzeća s jedne strane, posebno [malih i srednjih poduzeća (MSP)], radi stvaranja informacijskih proizvoda i usluga s dodanom vrijednošću, te građana s druge strane kako bi se olakšao slobodan protok informacija i komunikacija, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog područja primjene predloženog djelovanja koje se provodi na razini cijele Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. [UEU-a]. [...]”

4 Članak 1. te direktive, naslovljen „Predmet i područje primjene”, određuje:

„1. Kako bi se promicala uporaba otvorenih podataka i potakle inovacije proizvoda i usluga, ovom se Direktivom utvrđuje skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanj[e] ponovne uporabe:

(a) postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica;

(b) postojećih dokumenata u posjedu javnih poduzeća koja:
i. djeluju u područjima utvrđenima u Direktivi 2014/25/EU [Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL 2014., L 94, str. 243. i ispravak SL 2024./25, L)];

[...]

(c) istraživačkih podataka, na temelju uvjeta utvrđenih u članku 10.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

[...]

(b) dokumente u posjedu javnih poduzeća:
i. izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa, kako je to definirano zakonom ili drugim obvezujućim propisima države članice;
ii. koji se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koji stoga, u skladu s člankom 34. Direktive 2014/25/EU, ne podliježu pravilima o javnoj nabavi;

[...]

(d) dokumente poput osjetljivih podataka, kojima pristup nije dopušten na temelju režimâ pristupa u državi članici, među ostalim zbog:

i. zaštite nacionalne sigurnosti (to jest, državne sigurnosti), obrane ili javne sigurnosti,
ii. statističke povjerljivosti,
iii. komercijalne povjerljivosti (uključujući poslovne ili profesionalne tajne ili tajne trgovačkog društva);

[...]

(f) dokumente kojima je pristup ograničen na temelju režimâ pristupa u državama članicama, uključujući slučajeve u kojima građani ili pravni subjekti moraju dokazati poseban interes kako bi dobili pristup dokumentima;

[...]

3. Ova se Direktiva temelji na Unijinim i nacionalnim režimima pristupa te se njome ti režimi ne dovode u pitanje.

[...]

7. Ovom se Direktivom uređuje ponovna uporaba postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća država članica [...]"

5 Članak 2. Direktive 2019/1024, naslovljen „Definicije", glasi kako slijedi:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚tijelo javnog sektora' znači državna, regionalna ili lokalna tijela, javnopravna tijela ili udruge koje je osnovalo jedno ili nekoliko takvih tijela ili jedno ili nekoliko takvih javnopravnih tijela;

2. ‚javnopravna tijela' znači tijela koja posjeduju sve od sljedećih značajki:
   (a) uspostavljena su posebno u svrhu zadovoljavanja potreba od općeg interesa, koje nisu industrijske ili komercijalne naravi;
   (b) imaju pravnu osobnost; i
   (c) većim dijelom financiraju ih državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela ili u pogledu upravljanja podliježu nadzoru tih tijela ili imaju upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovice članova imenovala državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela;

3. ‚javno poduzeće' znači svako poduzeće aktivno u područjima utvrđenima u članku 1. stavku 1. točki (b) nad kojim tijela javnog sektora mogu izvršavati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva u njemu, svojeg financijskog sudjelovanja u njemu ili na temelju pravila kojima je ono uređeno. Smatra se da postoji prevladavajući utjecaj tijela javnog sektora u bilo kojem od sljedećih slučajeva u kojima ta tijela izravno ili neizravno:
   (a) drže većinu upisanog kapitala poduzeća;
   (b) raspolažu većinom glasova povezanih s [udjelima] koje je izdalo poduzeće;
   (c) mogu imenovati više od polovice članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća[;]

[...]

6. ‚dokument' znači:

(a) svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronički oblik ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis); ili
(b) svaki dio takvog sadržaja;

[...]

11. ‚ponovna uporaba' znači uporaba, od strane osoba ili pravnih subjekata, sljedećih dokumenata u posjedu:
(a) tijela javnog sektora, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena u okviru javne zadaće za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata među tijelima javnog sektora isključivo radi obavljanja njihovih javnih zadaća; ili
(b) javnih poduzeća, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena pružanja usluga od općeg interesa za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata između javnih poduzeća i tijela javnog sektora isključivo radi obavljanja javnih zadaća tijela javnog sektora;

[...]"

Hrvatsko pravo

6 U članku 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (*Narodne novine* br. 25/13, 85/15 i 69/22, u daljnjem tekstu: Zakon o pristupu informacijama) određuje se:

„Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

[...]

2) ‚Tijela javne vlasti' [...] su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;

[...]

5) ‚Pravo na pristup informacijama' obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom;

6) ‚Ponovna uporaba' znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihova djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;

[…]”

7 U članku 15. tog zakona, koji se nalazi u njegovu poglavlju IV. naslovljenom „Ograničenja prava na pristup informacijama”, predviđa se:

„[…]

(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

[…]

2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu;

[…]

(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je:

1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade;

[…]

(8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.

[…]”

8 U skladu s člankom 27. navedenog zakona, koji je dio njegova poglavlja VI. naslovljenog „Ponovna uporaba informacija”:

„[…]

(2) Tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu odnosno na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu.

[…]

(5) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

[…]”

9 U članku 29. Zakona o pristupu informacijama, naslovljenom „Zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika”, određuje se:

„(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužni postupati sljedeći subjekti:

[...]

2. trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno i koja:

– obavljaju neku od djelatnosti koje se odnose na područje plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanske usluge, vađenje nafte i plina te istraživanje ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna nabava,

[...]

(7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku [za informiranje] u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika [za informiranje] žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

[...]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 HP, društvo u stopostotnom vlasništvu Republike Hrvatske, pružatelj je univerzalne poštanske usluge u toj državi članici. On usto obavlja i komercijalne djelatnosti.

11 HP-u je podnesen zahtjev za davanje informacija koji se među ostalim odnosio na ugovore o gradnji, privremene situacije i zapisnike o primopredaji građevine.

12 Nakon što je HP odbio taj zahtjev, protiv te je odluke o odbijanju podnesena žalba Povjereniku za informiranje koji je HP-u naložio da postupi po navedenom zahtjevu.

13 Povodom tužbe koju je HP podnio protiv tog rješenja Povjerenika za informiranje, Visoki upravni sud Republike Hrvatske potonjem je vratio predmet na ponovno odlučivanje, uz obrazloženje da je u trenutku kada je taj povjerenik donio navedeno rješenje rok predviđen za prenošenje Direktive 2019/1024 bio istekao i da je obvezu davanja informacija koju je navedeni povjerenik naložio HP-u trebalo sagledati u svjetlu novih definicija i iznimki iz te direktive.

14 Odlučujući u ponovljenom postupku Povjerenik za informiranje je ponovno naložio HP-u da dostavi tražene informacije.

15 HP je protiv tog rješenja podnio tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, sudu koji je uputio zahtjev.

16 U prilog osnovanosti svoje tužbe HP među ostalim tvrdi da je Direktiva 2019/1024 nepravilno prenesena u hrvatsko pravo zato što pojam „tijelo javne vlasti" u smislu Zakona o pristupu informacijama nema isti doseg kao pojam „javno poduzeće" u smislu članka 2. točke 3. te direktive. Nadalje, smatra da se definicija potonjeg pojma, sadržana u navedenoj direktivi, primjenjuje kako na ponovnu uporabu informacija tako i na pravo na pristup informacijama. Konačno, HP navodi da su informacije čija mu je dostava naložena vezane uz njegovu sektorsku djelatnost i da predstavljaju poslovnu tajnu.

17 Povjerenik za informiranje s druge strane tvrdi da se spor iz glavnog postupka ne odnosi na ostvarivanje prava na ponovnu uporabu informacija, već na ostvarivanje prava na pristup informacijama. Međutim, smatra da Direktiva 2019/1024 uređuje otvorene podatke i ponovnu uporabu informacija javnog sektora, a ne pravo na pristup informacijama.

18 Sud koji je uputio zahtjev smatra da u cilju rješavanja spora koji se pred njim vodi on mora razriješiti pitanje je li HP bio dužan, u okviru predmeta iz glavnog postupka, dostaviti informacije koje se izravno ne odnose na pružanje usluga od općeg interesa, što bi posebno podrazumijevalo utvrđivanje dosega pojma „ponovna uporaba" informacija u smislu Direktive 2019/1024.

19 U tim je okolnostima Visoki upravni sud Republike Hrvatske odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Da li se pod pojmom ‚ponovna uporaba informacije' u smislu članka 2. točke 11. Direktive [2019/1024] smatra pristup svakoj informaciji koju je tijelo javnog sektora/javno poduzeće izradilo ili je u njegovom posjedu, a koju korisnik (fizička ili pravna osoba) prvi puta traži od tijela javnog sektora?

2. Može li se zahtjev za dobivanje informacije koju je stvorilo ili posjeduje tijelo javnog sektora/javno poduzeće, a koja je nastala u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom toga tijela smatrati zahtjevom za dobivanje informacije na koji se primjenjuju odredbe [te] [d]irektive, odnosno primjenjuju li se odredbe [navedene] [d]irektive na sve zahtjeve za pristup informacijama koje posjeduju tijela javnog sektora?

3. Jesu li obveznici davanja informacije iz članka 2. Direktive [2019/1024] samo ona tijela javnog sektora od kojih je tražena ponovna uporaba informacije ili se nove definicije odnose na sva tijela javnog sektora i na sve informacije koje ona posjeduju, to jest jesu li u članku 2. [te] [d]irektive navedeni obveznici pružanja informacije koju su oni stvorili ili ih posjeduju ili se osobe iz članka 2. [navedene] [d]irektive smatraju obveznicima davanja informacije samo pri ponovnoj uporabi informacije?

4. Mogu li se iznimke od obveze davanja informacije iz članka 1. stavka 2. Direktive [2019/1024] smatrati iznimkama zbog kojih tijela javnog sektora mogu odbiti dati informacije koje su stvorili ili ih posjeduju ili se radi o iznimkama koje se primjenjuju samo kad je od tijela javnog sektora tražena ponovna uporaba informacije?"

Postupak pred Sudom

20 Rješenjem predsjednika Suda od 27. srpnja 2023., HP – Hrvatska pošta (C-336/23, EU:C:2023:617), odbijen je zahtjev Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da se u ovom predmetu primjeni ubrzani postupak iz članka 105. Poslovnika Suda.

O prethodnim pitanjima

21 Uvodno treba istaknuti da je, s jedne strane, iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku razvidno da se zahtjev iz kojeg je proistekao spor iz glavnog postupka, spomenut u točki 11. ove presude, odnosio samo na pristup dokumentima u posjedu tijela javnog sektora, a ne na njihovu ponovnu uporabu.

22 S druge strane, iz te odluke proizlazi da, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, trenutak relevantan za utvrđivanje koje je pravo mjerodavno *ratione temporis* za spor iz glavnog postupka jest trenutak kada je Povjerenik za informiranje donio rješenje kojim je HP-u naložio da postupi po navedenom zahtjevu, a u tom je trenutku rok predviđen za prenošenje Direktive 2019/1024 bio istekao.

23 U tom smislu valja podsjetiti na to da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, pitanja o tumačenju prava Unije postavlja nacionalni sud u pravnom i činjeničnom okviru koji utvrđuje pod vlastitom odgovornošću i čiju točnost Sud nije dužan provjeravati (presuda od 27. travnja 2023., M. D. (Zabrana ulaska u Mađarsku), C-528/21, EU:C:2023:341, t. 55. i navedena sudska praksa).

24 Dakle, svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li Direktivu 2019/1024 tumačiti na način da zahtjev za pristup dokumentima u posjedu tijela javnog sektora ulazi u njezino područje primjene.

25 S tim u vezi valja istaknuti da, kao što proizlazi iz članka 1. stavka 1. Direktive 2019/1024 u vezi s njezinim uvodnim izjavama 9., 13. i 70., ona ima za cilj promicati korištenje otvorenih podataka i stvoriti uvjete koji pogoduju razvoju proizvoda i usluga s digitalnim sadržajem, kako na razini Unije tako i u državama članicama, na temelju dokumenata koji dolaze iz javnog sektora s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

26 U tu svrhu, navedenom se direktivom utvrđuje skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanje ponovne uporabe dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica i određenih javnih poduzeća te ponovna uporaba istraživačkih podataka.

27 U skladu s člankom 2. točkom 11. navedene direktive, „ponovna uporaba” znači uporaba takvih dokumenata od strane fizičkih ili pravnih osoba za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena obavljanja javne zadaće ili pružanja usluga od općeg interesa za koju su ti dokumenti izrađeni.

28 Iako „ponovna uporaba” u smislu Direktive 2019/1024 pretpostavlja da osoba ima pristup predmetnim dokumentima, ipak je riječ o dvjema jasno odvojenim operacijama (vidjeti, po analogiji, presudu od 27. listopada 2011., Komisija/Poljska, C-362/10, EU:C:2011:703, t. 54.).

29 Međutim, tom se direktivom, kao što se navodi u njezinu članku 1. stavku 7., uređuje ponovna uporaba postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća država članica, ali se pritom ne predviđa nikakva obveza u pogledu pristupa dokumentima.

30 Naime, u skladu s člankom 1. stavkom 3. Direktive 2019/1024 u vezi s njezinom uvodnom izjavom 23., ta se direktiva oslanja na važeća pravila Unije i nacionalna pravila o pristupu te na njih ni na koji način ne utječe. Nadalje, u članku 1. stavku 2. točkama (d) i (f) navedene direktive određuje se da se ona ne primjenjuje na dokumente kojima pristup nije dopušten ili je ograničen na temelju režimâ pristupa u državama članicama.

31 Dakle, Direktivom 2019/1024 ne utvrđuje se pravo na pristup dokumentima javnog sektora, već se pretpostavlja da takvo pravo postoji u pravu država članica ili pravu Unije, tako da uvjeti pristupa tim dokumentima ne ulaze u njezino područje primjene (vidjeti, po analogiji, presudu od 14. studenoga 2018., NKBM, C-215/17, EU:C:2018:901, t. 32.).

32 Slijedom navedenih razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da Direktivu 2019/1024 treba tumačiti na način da zahtjev za pristup dokumentima u posjedu tijela javnog sektora ne ulazi u njezino područje primjene.

Troškovi

33 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Direktivu (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podatcima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora

treba tumačiti na način da:

zahtjev za pristup dokumentima u posjedu tijela javnog sektora ne ulazi u njezino područje primjene.

Gratsias Jarukaitis Csehi

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 21. studenoga 2024.

Tajnik
A. Calot Escobar

Predsjednik
K. Lenaerts